

ind for at ophæve, fjerne de angreb, regeringen er kommet med. Det er den anden hjørnesteen i de ændringsforslag, vi har lagt frem.

Og så er der den tredje hjørnesteen. Der er vi gået ind på det sociale område og har spurgt: Hvor er der brug for en særlig indsats? Vi mener, der er brug for en yderligere øget indsats over for stofmisbrugere, for en bedre behandling af alkoholikere, og vi ønsker også bedre ægteskabsrådgivning. Der er også en konkret organisation, Ægteskabs- og skilsmisserådgivningen, som vi har et konkret ændringsforslag om, og der er vi glade for, at der ser det ud til, at hele Folketinget støtter vort ændringsforslag. Så det er vi da selvfølgelig meget glade for og tilfredse med. Men det er altså den tredje blok.

Den fjerde blok er på højskole- og husholdningsområdet, for her fik vi jo sidste år en ekstraordinær bevilling på 29,4 mio. kr. for at gøre elevbetalingen lidt lavere for dem, der deltager i de ordinære, lange højskoleophold. Vi mener, at højskolerne er kostskoler, hvor eleverne er i 5 måneder eller 10 måneder; det er det, der fortsat skal være det bærende på vore højskoler, og ikke de meget korte kurser. Det er fint, at de er der i tillæg, men de skal ikke bære højskolerne. Og for dem, der selv skal betale, var udgiften til at tage på højskole blevet for høj; derfor er vi glade for, at vi sidste år fik de her 29,4 mio. kr.

Vi er også glade for, at regeringen med det lovforslag, regeringen har udtænkt til ny højskolelov, vil videreføre forslaget, sådan at vi kan sikre den lavere elevbetaling.

Men vi har været stærkt forundrede over og utilfredse med, at vi skal have dette dyk i tilskud i år 2000, i hvert fald at regeringen ikke viderefører beløbet fra sidste år.

Jeg har tidligere haft lejlighed til at udspørge undervisningsministeren om dette, og fra Folketingets talerstol sagde hun, at nu var der fundet midler til også at videreføre støtten for år 2000. Og der er kommet et ændringsforslag også fra regeringens side, men det er kun på godt 21 mio. kr., så der mangler ca. 9 mio. kr. Det synes vi faktisk er for dårligt af regeringen. Der er vi meget glade for, at vi i hvert fald selv har stillet ændringsforslag, som viderefører støtten, og at Venstre og De Konservative også har gjort præcis det samme.

Jeg mener også, det er væsentligt, at den mulighed, vi har for lavere betaling på vores husholdningsskoler, kan blive videreført. Der har vi også et ændringsforslag.

Så skal vi naturligvis finansiere de her ting, og der er ét finansieringsforslag, som vi synes er meget rimeligt, nemlig: Vi lægger et loft over fradragsmuligheden for de faglige kontingenter. Vi fjerner det ikke, vi lægger et loft, så de, der er sparsommelige, kan fortsat have fuldt fradrag, mens de, der er mere ødsle – organisationen måske bygger nogle store bygninger osv. – og derfor må have et højere kontingent, o.k., så må det være uden fradragsmulighed.

Så har vi yderligere et par forslag med flere indtægter, det ene er afgift på reklamer, det andet er en passagerafgift, hvor vi regner med, at provenuet fra en indenlandsk afgift skal udmøntes i flere tog til fjerntrafikken. Vi synes faktisk, der var for lidt ambition i DSB-forliget på dette område; dér har vi så stillet ændringsforslag.

Det er hovedblokkene i vore forslag, og så vil jeg sige lidt om de forslag, som ligger både fra regeringen og fra de forskellige andre partier i Folketinget. Og der har vi det overordnede synspunkt, at de forslag, som vi synes er gode, som kræver penge, dem stemmer vi for i den grad, som vi samtidig stemmer for enten besparelsesforslag eller forslag med nye indtægter. Der kan være forslag, som vi kan have sympati for, men vi stemmer ikke nødvendigvis for alle dem, vi er positive over for, hvis vi ikke samtidig gennem besparelsesforslag, forslag om nye indtægter skaffer finansiering. Det er sådan den overordnede målsætning.

Så vil jeg sige lidt om ulandsbistand, for der er jo flere forslag, som vil skære i den ulandsbistand på 1 pct., som vi mener er det rigtige niveau. De forslag afviser vi. Men vi afviser naturligvis ikke, at vi intensiverer indsatsen for at effektivisere vores ulandsbistand. Det mener vi er utrolig afgørende, men vi mener det ikke sådan, at man samtidig skal lave en besparelse for at effektivisere. Man kan jo fint effektivisere, få mere ud af de penge, vi allerede bevilger. Jeg tror, at det at holde ulandsbistanden på 1 pct. også sagligt set er den bedste basis for at kunne lave en langsigtet effektivisering.

Når man har rejst i ulandene, ved man jo, at der er stort behov for overførsler ikke alene fra Danmark, men også fra en lang række andre vestlige lande, hvor adskillige desværre svigter. Så det afviser vi.

Til gengæld har vi selv et forslag om en tekstanmærkning, hvis indhold er, at hvis ministeren for udviklingsbistand vil flytte penge fra én konto til en anden, og det er over